

„Ha egy napot kihagyok, gyötrelmes utána hallgatni”

Ki ne érzett volna már erős szívdobogást, bizsergést egy trombita vagy kürt hangját hallva? Ilyen érzéseket vált ki az emberből a rézfúvós hangszerek hangja, és ezektől visszhangzott a Zsolnay-gyár egykori épülete a Neumayer Károly trombitaművész vezette rézfúvós szólampróbán, a Művészeti Kar egyik termében. A produkcióban különböző évfolyamos hallgatók vesznek részt, őket a trombitaművész szerint nem mindig könnyű összehangolni: *„Ez az első próbákon szokott nehéz lenni, aztán ki kell, hogy alakuljon egy minőség, amiben már nem szabad észrevenni, hogy valaki elsőéves vagy végzős hallgató.”*

A fiúkból álló rézfúvós szólampróbán vidám pillanatokból nem volt hiány. A komolytalanságnak az vetett véget, amikor Neumayer tanár úr kijelölt egy rézfúvós diákot egy interjú erejéig. Ács András elsőéves kürttanár szakos hallgató sokat harcolt a családjával azért, hogy kürtön tanulhasson: *„Férfi felmenőim a családban vadászok, mindig a vadászathoz és a kürtözéshez ragaszkodtam, de jóanyám nem engedte, aztán hatodikos koromban szakítottam a nézeteivel és elkezdtem a zeneiskolában kürtölni.”* Ma már azt is tudja, mennyire fontos a rendszeres gyakorlás: *„én például ha egy napot kihagyok, akkor gyötrelmes utána hallgatni”*. Mindenkinek a saját hangszere a legfontosabb, és az, hogy minél nagyobb szerephez jusson a darabban. A kürtösök ebben az előadásban mindenképpen előnyt élveznek, érthető, ha szeretik, mert sok kürtszólván benne, a híres vadászokórust négy kürt kíséri. *„Weber szerintem nagyon szerethette a kürtöt, ha ezt beleírta, van benne fűjnivaló szépen!”*